Ben’i geçmek ve biz’e ulaşmak

Almanya’dan okuyucumuz: “1- Tam ihlâsa muvaffak olmanın en kolay, en etkili ve en tehlikesiz yolu nedir?

2- Namaz tesbîhâtı hakkında hadis-i şerif var mı? Yani sünnetçe sabit midir? Eğer sabitse kimler tarafından rivâyet edilmiş ve hangi kaynaklarda geçmektedir?”

1- Tam ihlâsa muvaffak olmak, bu dîni, dînin sahibi olan Allah’a teslim etmekle, bir kul olarak O’na teslim olmakla ve O’nun yolunda ve önünde kendinden geçmekle başlar. Yani kendimizi mânâ-yı ismîyle değil; mânâ-yı harfîyle tanımlamakla, yani kendimizi müstakil bir isim olarak değil; bir ismi tamamlayan harf olarak görmekle başlar. Kendimizi, bir ismi tamamlayan harf olarak gördüğümüz dakikada benlik dâvâsı kalkar; “biz olma” şuuru devreye girer. Kendimizi “biz” olarak hissettiğimiz an, şahsî hiçbir kaygımız, ne makam, ne unvan, ne isim, ne resim, hiçbir derdimiz kalmaz. Benlik handikabını böylece aşabildiğimiz ölçüde, kendimizi “biz” havuzuna atmamız, “biz” havuzunda erimemiz, “biz” havuzunda kendimizden geçmemiz mümkün olur. Tam ihlâsa muvaffak olmanın en kolay ve en sağlıklı yolu da, işte bu “biz” havuzunu kavramaktan geçer. Çünkü burada bütün şeref “biz”e âittir, bütün şân havuzdaki herkesindir, bütün kıymet bütün fertlerindir, bütün başarı içinde eridiğin sosyal yapının bünyesinin harcını teşkil eder.

Benliğini dâvâsı içinde eriten ve sahip olduğu şeref ve makamı içinde bulunduğu sosyal yapı ile paylaşan Bedîüzzaman Saîd Nursî, davranışlarıyla, sözleriyle ve topyekûn hayatıyla, tam ihlâsa muvaffak oluşun çağdaş bir modelini teşkil eder. Peygamber Efendimiz’in (asm), “İhlâslı olanlar da büyük bir tehlike üzerindedir” hadisinde işâret buyurduğu büyük tehlikelerden uzak durmanın yegâne çâresi Üstad Bedîüzzaman’a göre benliğini “biz” kavramı içinde fedâ etmektir.

* “Ben çekirdek gibi çürüdüm ve kurudum. Bütün kıymet ve hayat ve şeref, o çekirdekten çıkan şecere-i Risâle-i Nûr ve mu’cize-i mâneviye-i Kur’âniyeye geçmiş

biliyorum”1 sözüyle;

* “Ben de sizin bu ders-i Kur’âniye’de bir ders arkadaşınızım… Ben makam sahibi değilim.”2 ifâdesiyle;

* “Ben bir çekirdektim, çürüdüm gittim… îmân ile Cehennemden birkaç adamın kurtulmaları için, Cehenneme girmeyi kabul ederim.” 3 beyânıyla;

* “Said yoktur; Said’in kudret ve ehliyeti de yoktur. Konuşan yalnız hakîkattır, hakîkat-i îmâniyedir” 4 kaydıyla;

* “Nurdaki ihlâsı bozmamak için, uhrevî makâmât dahî bana verilse, bırakmaya kendimi mecbur biliyorum.” 5 fedâkârlığı ile;

* “Ben, cemiyetin îmân selâmeti yolunda âhiretimi de fedâ ettim. Gözümde ne Cennet sevdâsı var, ne Cehennem korkusu! Cemiyetin, yirmi beş milyon Türk cemiyetinin îmânı nâmına bir Saîd değil, bin Saîd fedâ olsun. Kur’ân’ımız yeryüzünde cemaatsiz kalırsa Cenneti de istemem. Orası da bana zindan olur. Milletimizin îmânını selâmette görürsem, Cehennemin alevleri içinde yanmaya râzıyım.” 6 beyanıyla Bedîüzzaman, tam ihlâsı yakalamanın ve muhafaza etmenin en tehlikesiz yolunun kendi nefsini bu yolda toprak bilmekten, vücudunu Yaratıcısına fedâ etmekten ve benliğini “biz havuzunda” eritmekten geçtiğini gösterir.

2- Bedîüzzaman Saîd Nursî Hazretlerinin ateşten ve muhtelif fitnelerden Allah’a sığınma, salât ü selâm getirme, istiğfar, duâ, niyaz ve İsm-i Azam duâları okuma gibi namaz tesbîhâtına getirdiği zenginliğin tamamı hadislerden ve sünnetten alınmadır. Hepsinin sahih kaynaklarını ve dayanaklarını yalnız sünnetten değil, Kur’ân’dan da bulmak mümkündür. Nitekim Kur’ân mü’minleri Cehennem azabından, şeytandan ve muhtelif fitnelerden Allah’a sığınmaya, Allah’ın adını bol zikretmeye, Peygamber Efendimiz’e (asm) bolca salât ü selâm getirmeye teşvik ettiği gibi; Allah Resûlü de (asm) aynı teşvikleri, duâ ve niyazları kendisine mahsus tabir ve metinlerle bilfiil göstermiş ve ümmete büyük bir duâ hazinesi bırakmıştır. 7

DUÂ

Ey Ehad-i Samed! Ben’i biz havuzuna eriştir! Bizi yalnız Sana yönelt, yalnız Sana kul et, yalnız Sana el açtır, yalnız Sana ulaştır! Bizi bizle haşret! Bize lütfunu ve inayetini esirgeme! Bizi ‘ben’ bataklığına düşürme! Bize ihlâs-ı tâmme nasip et! İman ve Kur’ân hizmetkârlarına yardım et! Mahşerde yüzümüzü kara çıkarma! Âmin!

Dipnotlar:

1- Sikke-i Tasdîk-i Gaybî, s. 120.

2- Emirdağ Lâhikası, s. 367.

3- a.g.e., s. 377.

4- a.g.e., s. 317.

5- a.g.e., s. 233.

6- Tarihçe-i Hayat, s. 544.

7- Tesbihâtın kaynağı ve dayanağı olarak bakınız: Bakara Sûresi, 2/152; Ra’d Sûresi, 13/28; A’râf Sûresi, 7/200; Hicr Sûresi, 15/98; Nahl Sûresi, 16/98; Fussilet Sûresi, 41/36; Ahzâb Sûresi, 33/56; Müslim, Salât, 12; Ebû Dâvud, Edep, 110.